

32000R1897

2000.9.8.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 228/18

A BIZOTTSÁG 1897/2000/EK RENDELETE
(2000. szeptember 7.)

**a közösségi munkaerő mintavételes felmérésének megszervezéséről szóló 577/98/EK tanácsi rendeletnek
a munkanélküliség operatív meghatározására vonatkozó végrehajtásáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a közösségi munkaerő mintavételes felmérésének megszervezéséről szóló, 1998. március 9-i 577/98/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 4. cikke (3) bekezdésére,

mivel:

- (1) Az 577/98/EK rendelet 4. cikkének (3) bekezdésének megfelelően el kell készíteni a változók meghatározását és egy listát a foglalkoztatási helyzetre vonatkozó kérdések megfogalmazását szabályozó elvekről.
- (2) A foglalkoztatási statisztikai adatok nemzetközi összehasonlíthatósága szükségessé teszi, hogy a tagállamok és a Közösség intézményei a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a foglalkoztatásra és a munkanélküliségre vonatkozó meghatározásával összhangban mérjék fel a foglalkoztatást és a munkanélküliséget.
- (3) A Bizottságnak összehasonlítható paraméterekre van szüksége a foglalkoztatási iránymutatások ⁽²⁾ megvalósításában elért eredmények értékeléséhez és hatásának nyomon követéséhez.
- (4) Ezért szükség van az összes tagállamban a munkanélküliség egységes meghatározására és a munkaerő-felmérési kérdőívek nagyobb mértékű egységesítésre.
- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat ⁽³⁾ alapján létrehozott Statisztikai Programbizottság véleményével,

1. cikk

(1) A munkanélküliség meghatározását e rendelet I. melléklete tartalmazza.

(2) A foglalkoztatási helyzetre vonatkozó kérdések megfogalmazásának elveit e rendelet II. melléklete tartalmazza.

2. cikk

(1) A közösségi munkaerő mintavételes felmérésével összefüggő, a foglalkoztatási helyzetre vonatkozó kérdéseknek meg kell felelniük az e rendelet II. mellékletében megállapított elveknek, és lehetővé kell tenniük az e rendelet I. mellékletében meghatározott munkanélküliségre vonatkozó felmérést.

(2) A munkaerő mintavételes felmérésének kiigazításához szükséges idő alatt azonban az (1) bekezdés alkalmazása nem kötelező. Ez esetben a tagállamok a közösségi munkaerő mintavételes felmérésének az Eurostatnak megküldött eredményeihez csatolják az (1) bekezdésben említett meghatározástól és elvektől való eltérések adatait.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösség Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2000. szeptember 7-én.

a Bizottság részéről

Pedro SOLBES MIRA

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 77., 1998.3.14., 3. o.

⁽²⁾ HL C 69., 1999.3.12., 2. o.

⁽³⁾ HL L 181., 1989.6.28., 47. o.

I. MELLÉKLET

Munkaerő-felmérés: a munkanélküliség meghatározása

1. A Munkaügyi Statisztikusok 13. és 14. Nemzetközi Konferenciája (ICLS) által elfogadott ILO-szabványokkal összhangban a közösségi munkaerő mintavételes felmérésében munkanélküli személyeknek minősülnek azok a 15-74 éves személyek, akik:
 - a) a bázishéten munka nélkül voltak, azaz sem munkaviszonyban állóként, sem önálló vállalkozóként nem végeztek (egyórás vagy annál hosszabb) jövedelemszerző tevékenységet;
 - b) jelenleg munkára alkalmasak, azaz a bázishetet követő kéthetes időtartam lejárta előtt munkaviszonyra vagy önálló vállalkozásra rendelkezésre álltak;
 - c) tevékenyen kerestek munkát, azaz a bázishéttel befejeződő négyhetes időszakban konkrét lépéseket tettek munkavállalási vagy önálló vállalkozási lehetőségek felkutatására, vagy találtak munkát, de egy későbbi időpontban, azaz legfeljebb három hónapon belül állnak munkába.

Az 1. pont c) alpontja alkalmazásában az alábbiak minősülnek konkrét intézkedéseknek:

- kapcsolatfelvétel egy munkaügyi hivatallal *munka keresése céljából*, függetlenül attól, hogy ki a kezdeményező (ügyviteli okokból a hivatalnál történő ismételt nyilvántartásba vétel önmagában nem tekinthető aktív intézkedésnek),
 - kapcsolatfelvétel egy magán munkaerő-közvetítő irodával (munkaerő-kölcsönző vállalkozással, munkaerő-toborzásra szakosodott céggel stb.) munkakeresés céljából,
 - munkáltatók közvetlen megkeresése,
 - barátok, rokonok, szakszervezetek stb. megkérdezése munkakeresés céljából,
 - álláshirdetések feladása és jelentkezés mások hirdetéseire,
 - álláshirdetések tanulmányozása,
 - alkalmassági vizsgálaton, felvételi elbeszélgetésen való részvétel, tesztírás,
 - földterület, helyiségek vagy felszerelés keresése,
 - engedélyek, jogosítványok vagy pénzügyi erőforrások kérelmezése.
2. Az oktatás és a szakképzés foglalkoztathatóságot elősegítő eszközöknek minősülnek, de nem tekinthetők a munkakeresés módszerének. A munka nélkül lévő, de oktatásban vagy képzésben részt vevő személyek csak abban az esetben minősülnek munkanélkülieknek, ha az 1. pont b) és c) alpontja értelmében „jelenleg munkára alkalmasak” és „munkát keresnek”.
 3. Az átmenetileg leépítettek abban az esetben minősülnek munkanélkülieknek, ha munkáltatójuktól nem részesülnek megfelelő bérben vagy keresetben (megfelelő $\geq$ a bér vagy fizetés 50 %-a), és „munkára alkalmasak” és „munkát keresnek”. Az átmeneti leépítéseket a munkáltató által kezdeményezett fizetés nélküli szabadságként kezelik, beleértve az állami költségvetésből vagy a társadalombiztosítási alapok által fizetett szabadság eseteit (Munkaügyi Statisztikusok 16. Nemzetközi Konferenciája). Ez esetben az átmeneti leépítések által érintettek foglalkoztatottnak minősülnek, amennyiben megállapodtak velük a munkába való visszatérés időpontjáról, és ha ez három hónapon belül történik.
 4. Idényen kívül az idénymunkások nem kapcsolódnak munkahelyükhöz, mivel nem részesülnek semmilyen keresetben vagy bérjellegű kifizetésben a munkáltatótól, még ha rendelkeznek is biztosítékkal a munkába való visszatérésre. Amennyiben idényen kívül nem dolgoznak, csak abban az esetben minősülnek munkanélkülieknek, ha az 1. pont b) és c) alpontja értelmében „jelenleg munkára alkalmasak” és „munkát keresnek”.

II. MELLÉKLET

Munkaerő-felmérés: a foglalkoztatási helyzetre vonatkozó kérdések megfogalmazásának elvei

1. A foglalkoztatási helyzetre vonatkozó, ILO meghatározásnak megfelelő kérdések (foglalkoztatott, munkanélküli vagy inaktív) általában a személyi kérdőívek első kérdései között szerepelnek, közvetlenül a háztartás tagjainak demográfiai jellemzőire vonatkozó kérdések után. Azokban az esetekben, ahol a fő vagy szokásos tevékenységre (diák, háztartásbeli, nyugdíjas stb.) vagy a munkanélküli ellátások igénylése érdekében a munkaügyi hivatalban történő nyilvántartásba vétel közigazgatási jogállására vonatkozó kérdések befolyásolhatják a foglalkoztatási állapotra vonatkozó kérdésekre adandó válaszokat, az előbbi kérdések a személyi kérdőívekben nem előzhetik meg a foglalkoztatási helyzetre vonatkozó ILO kérdéseket.

Abban az esetben, ha a felmérésbe bevont személyt többször is megkérdezik, és ha a foglalkoztatott vagy inaktív személy foglalkoztatási helyzete nyilvánvalóan állandó vagy stabil, az előző megkérdezés során megállapított helyzetre való hivatkozással foglalkoztatási helyzete röviden megállapítható.
2. A foglalkoztatás mérésére legalább két különálló kérdést kell feltenni: az egyik kérdés a ténylegesen munkát végzőkre vonatkozik, a másik a munkahellyel rendelkező, de onnan ideiglenesen távollevő (szabadságon levő) munkavállalókra. A ténylegesen munkát végző munkavállalókra vonatkozó kérdésnek meg kell előznie a munkahellyel rendelkező munkavállalókra vonatkozó kérdést, ily módon a két kérdésre adott válaszok közötti különbség segít az átmenetileg munkát nem végzők azonosításában.

Az átmeneti leépítés (munkáltató által kezdeményezett fizetés nélküli szabadság) által érintettek foglalkoztatottá (vagy munkanélkülivé) minősítése a munkahelyhez tartozás két feltételétől függ: az egyik egy biztosíték a munkába való visszatérésre a kivételes helyzet végeztével, a másik a munkaszerződés rövid (3 hónapnál rövidebb idejű) felfüggesztése. Mindkét feltételt az ideiglenes hiányzás okára vonatkozó kérdés, vagy az előző négy hétben munkakeresésre vonatkozó erőfeszítések elmaradását célzó kérdés vagy az ezekre a kérdésekre adott válaszok kategóriája határozza meg.
3. A foglalkoztatásra vagy munkakeresésre vonatkozó kérdések segítségével azonosítani kell a csekély, néhány órás vagy akár egy órás munkával rendelkező személyeket.
4. A foglalkoztatásra vonatkozó kérdések segítségével azonosítani kell a fizetés nélkül foglalkoztatott kisegítő családtagokat. Alternatív megoldásként ezeket a személyeket egy külön, a munkahelyen tartózkodásra vonatkozó kérdéssel lehet azonosítani.
5. A foglalkoztatásra vonatkozó kérdésnek egyértelműen jeleznie kell, hogy az ILO rendszerében csak a fizetség vagy nyereség ellenében végzett munka minősül gazdasági tevékenységnek.
6. Egyértelműen meg kell határozni a foglalkoztatás bázisidőszakát. A foglalkoztatásra vonatkozó kérdés általában az elmúlt hétre vonatkozik – „hétfőtől vasárnapig”, a pontos dátum feltüntetésével. A munkakeresés és rendelkezésre állás bázisidőszakát egyértelműen kell meghatározni. A munkakeresésre és a munkakeresés módszereire vonatkozó kérdéseknek az elmúlt négy hétre kell vonatkozniuk, beleértve a bázishetet is. A rendelkezésre állásra vonatkozó kérdés a bázishetet követő kéthetes időszakra vonatkozik.
7. Annak a személynek, akinek a foglalkoztatásra vonatkozó kérdésre adott válaszából az derül ki, hogy nem rendelkezik munkahellyel, fel kell tenni a munkahelykeresésre vonatkozó kérdéseket. Ezt a kérdést semmilyen egyéb szűrő kérdés nem előzheti meg. Abban az esetben, ha a felmérésbe bevont személyt többször is megkérdezik, és ha a foglalkoztatott vagy inaktív személy foglalkoztatási helyzete nyilvánvalóan állandó vagy stabil, az előző megkérdezés során megállapított helyzetre való hivatkozással foglalkoztatási helyzete röviden megállapítható.
8. A munkakeresésre vonatkozó kérdéssel arra kell rákérdezni, milyen (esetleg szabálytalan) erőfeszítéseket tesz a megkérdezett annak érdekében, hogy munkát találjon vagy saját vállalkozást indítson. A kérdés megfogalmazásában kerülni kell minden utalást arra, hogy csak a bázisidőszak egészére vonatkozó folyamatos munkakeresés minősül a munkakeresés elégséges feltételének.
9. A munkakeresés módszerére vonatkozó kérdésnek ki kell térnie a munkakeresés aktív és passzív módszereire. Aktív munkakeresési módszereknek minősülnek az alábbiak:
 - kapcsolatfelvétel egy munkaügyi hivatallal munkakeresés céljából,
 - kapcsolattartás egy magán munkaerőközvetítő-irodával munkakeresés céljából,
 - munkáltatók közvetlen megkeresése,
 - barátok, rokonok, szakszervezetek stb. megkérdezése munkakeresés céljából,
 - álláshirdetések feladása és jelentkezés mások hirdetéseire,
 - álláshirdetések tanulmányozása,
 - alkalmassági vizsgálaton, felvételi elbeszélgetésen való részvétel, tesztírás,
 - földterület, helyiségek vagy felszerelés keresése,
 - engedélyek, jogosítványok vagy pénzügyi erőforrások kérelmezése.

10. A „kapcsolatfelvétel munkaügyi hivattal munkakeresés céljából” két módon történhet. A kapcsolatot kezdeményezheti egy nyilvántartott munkanélküli személy vagy a munkaügyi hivatal is. A kapcsolatfelvételre vonatkozó kérdés az első a munkakeresés módszereire vonatkozó kérdések között. Ez nem azonos a munkanélküli ellátások igénylésénél a nyilvántartásba vétel kötelező államigazgatási úton történő megújításával (amennyiben ezt nem előzte meg foglalkoztatás vagy munkanélküliség). Szintén nem egyezik meg a munkaügyi hivatal által a foglalkoztathatóság elősegítéséhez nyújtott támogatással. A „kapcsolatfelvétel a munkaügyi hivattal munkakeresés céljából” aktív intézkedései a következők:
- a válaszadó nevének első bejegyzése a munkaügyi hivatal adatállományába (a foglalkoztatás és a munkanélküliség megállapítása után),
 - a lehetséges álláshelyek felderítése, vagy
 - „elhelyezkedési javaslat a munkaügyi hivatal kezdeményezésére”, amelyet a munkát kereső személy elfogadhat vagy elutasíthat.
11. A munkakeresés módszereit fel kell sorolni – legalább három aktív módszer megnevezése kötelező.
12. Azokat a személyeket, akik jelenleg nem foglalkoztatottak és nem keresnek munkát, mert ígéretük van egy későbbi, azaz legfeljebb három hónapon belül kezdődő munkára, külön kategóriaként kell azonosítani.
-